

Blestem

Nelu Preda

Iubito, iar m-ai înșelat, de cum la slujbă am plecat,
Ar trebui neapărat, să-ți cauți alt bărbat!...
Și nu e prima dată când, mă-nșeli așa ca o perversă,
De-aceea scriu acest mic rând, cam fără de adresă!
Eu înțeleg că poate, ai tăi hormoni îți joacă festa,
Dar tu te rog socoate, că-s om și nu sunt vesta,
Ce-o-mbraci și-o scoți, când vrei și-ai chef,
Dar fără să socoți că strici, al dragostei fief!
Te iert și-acum și te-am iertat, a nu știu câta oară,
Tu ai noroc că-s cumpătat și nu mai vreau ocară!...
De certuri sunt sătul și-ți spun, cu limbă ca de moarte,
Dacă tu crezi că sunt nebun, n-ajungem prea departe!
În dialogul ăsta surd, te faci că plouă-n noapte,
Și negi chiar până la absurd, infame-a tale fapte!
Mă consolez că ești a mea, când sunt și eu prin jur,
Deși tu ești ca piaza rea, să te alung nu mă-ndur,
Dar te blestem să-mbătrânești, mai iute, prematur,
Iar farmecele-ți femeiești, rămână făr' contur!
Să te zbârcești ca o stafidă, în soarele de prânz,
Și trupu-ți precum o silfidă, s-ajungă ca un mânz,
Proaspăt născut și tremurând, nesigur și plăpând,
Să-ți piară cheful mai curând, de-amor fără de rând!